

Termékeny tanácskozások szellemében

Az RKP Központi Bizottságánál a megyei bizottságok első titkáiraival, a gazdasági és mezőgazdasági kérdésekkel foglalkozó titkáiraival május 29-én és 30-án tartott munkatanácskozás különös jelentőségű volt: ötéves tervünk utolsó esztendejében vagyunk, és az első öt hónapi jelentések ismeretében a résztvevők elemezheték az elért eredményeket; ugyanakkor — a hiányosságok, gondok, nehézségek alapján — kijelölhették a lemaradás, késedelem behozásához szükséges tennivalókat. „Teljes megelégedéssel állíthatjuk — mutatott rá Nicolae Ceaușescu elvtárs —, hogy sikeresen befejezzük az ötéves tervet — a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtéséről és hazánk kommunizmus felé haladásáról szóló pártprogram végrehajtásának első szakaszát.” Az előadó ugyanakkor kifejtette, hogy a kedvezőtlen időjárás, a világgazdasági válság elmélyülése, az energetikai és pénzügyi gondok következtében az anyagi javak termelésében sok helyütt késedelem, zavar, ferdeség mutatkozik: „Nyíltan meg kell azonban mondanunk, hogy mindezt le tudtuk volna küzdeni, vagy legrosszabb esetben kihatását erősen csökkenthettük volna, ha tevékenységünkben — mind gazdasági téren, mind pedig a többi szektorban — nem jelentkeztet volna számos hiányosság, közöttük igen súlyos hiányosságok, ha a gazdasági-társadalmi tevékenység irányításában nem mutatkozott volna egész sor fogyatékoság.”

A tanácskozásra jellemző volt a kérdések széles körű átfogása, alkotó szellemű megközelítése; a kezdeményezés, az önálló intézkedések támogatása, a leleményesség, a helyi erőforrások és az emberi tartalékok kiaknázására irányuló tevékenység fokozott serkentése. Ugyszintén a legmodernebb, leggazdaságosabb, legtermékenyebb eljárások, módszerek, megoldások fölkarolása. Ilyen szellemben került szóba a korszerű technika sok új vívmánya éppen úgy, mint a mezőgazdaság százados, régi, jól bevált sok-sok módszere, eszköze, például a kiskerti veteménytermesztés vagy a háztáji állattartás, ami mind-mind elősegíti az adottságainkkal, anyagi és emberi erőforrásaikkal való hatékonyabb gazdálkodást, a lakosság jobb ellátását. Mindenekelőtt — és általában is — érvényes azonban az, amit pártunk főtájkára a mezőgazdasággal kapcsolatos kérdések tárgyalásakor hangoztatott: „Fölkérem a megyei bizottságokat, a megyei néptanácsokat, a megyei néptanácsokat a Mezőgazdasági Minisztériumtól, hanem intézkedjenek. [...] Senki se mondja azt, hogy nem volt elég idő az építkezésre.”

A Központi Bizottságnál tartott tanácskozást a szakminisztériumok, ipari központok és más fórumok, szervek, intézmények munkaértekezletei, megbeszélései követték, majd a Dolgozók Országos Tanácsa tartott bővített teljes ülést, és részletes összegezésben foglalta egybe a különböző szinteken végzett elemzések, az előterjesztett jelentések, hozzászólások, javaslatok tapasztalatait, s mozgósító erejű útbaigazításokkal, tanulságokkal szolgált. A tanácskozás felszólított a kipróbált elgondolások vagy módszerek további következetes alkalmazására, s szorgalmazta az eddigi helyes és bevált elvek jövőbeli érvényesítését is, de az ülést főleg a gyökeresen új, fejlettségünk fokának megfelelő és a nemzetközi gazdasági élet viszonyaihoz, gyorsan változó feltételeihez inkább alkalmazkodó nézetek és eljárások hangoztatása jellemezte. És következőképp: sok-sok régi szokás, évtizedes sablon elvetése, fölszámolása.

„Semmiképpen se féljünk, semmiképpen se sajnáljunk félretenni bizonyos elavult dolgokat — hangoztatta Nicolae Ceaușescu elvtárs. — Az öszttermelés [mint mutatószám] mindig is cölserítlen volt, ma pedig már akadályozza gazdasági fejlődésünket. Amikor keveset termeltünk, amikor csekély mértékben vettünk részt a nemzetközi cserékben, ennek nem volt túl nagy jelentősége. De gazdaságunk mai fejlettsége mellett nem örízhetjük meg a régi mutatókat, amelyek elfedik a realitásokat, takarják az erőfeszítéseket, és túl nagy anyagi költségekre és élömunka-ráfordításra kényszerítenek. Ezeket a mutatókat minden sajnálkozás nélkül mellőznünk kell.” Más vonatkozásban: „Ipari és mezőgazdasági vállalatok dolgoznak teljesen indokolatlanul nem gazdaságosan. [...] Vannak az építőiparban is ilyen egységek, ott, ahol rendtelenség, példátlan anyagpazarlás, fegyelmezetlenség mutatkozik. Az ilyen vállalatoknak meg kell szünniük. [...] Legyen világos: nem tűrhetjük többé, hogy a költségvetésből fizessük a rosszul dolgozókat.”

A szocialista építés nagy föladatainak megoldását elősegítő szakcikkeink sorát két olyan tanulmánnyal folytatjuk, melyek közül az egyik a tudomány legújabb vívmányát mutatja be, a másik pedig az ősi megoldások, berendezések ma is jól hasznosítható elemeire hívja fel a figyelmet.

KORUNK